

VAIDOTAS ANTANAITIS
(g. 1928)

Miškų ūkio inžinierius, habilituotas daktaras, profesorius, miškų ūkio ministras, diplomatas, visuomenės veikėjas.

Gimė Antanavoje (Panevėžio raj.) 1928 m. rugpjūčio 27 d. mokytojo šeimoje. 1935-1940 m. mokėsi Panevėžio I-ojoje pradinėje mokykloje, kurią baigęs, lankė Panevėžio Valstybinę Berniukų gimnaziją. Antrosios sovietinės okupacijos metais kartu su kitais Berniukų ir Mergaičių gimnazijos mokiniais įsijungė į pogrindinę antisovietinę veiklą. Išaiškinus grupę, buvo tardomas ir kalinamas Panevėžio kalėjime. Lagerių pavyko išvengti. Bet mokyklą teko pakeisti. 1945-1947 m. mokėsi Kauno 9 vidurinėje mokykloje. Ją baigęs, 1947-1949 m. studijavo Vilniaus universite-
te, o 1949-1952 m. - Leningrado (dab. S.Peterburgas) Miš-

kų technikos akademijoje. Dar studijuodamas vasaromis dalyvavo miškotvarkos ekspedicijose - taksavo Š.Kaukazo ir Kaliningrado srities miškus.

Gavęs akademijos baigimo diplomą, buvo paskirtas Maskvos miško projekto įmonės vyr. inžinierium. II-ojoje Aerofloto miškų tvarkymo ekspedicijoje žvalgė ir tvarkė Krasnojarsko krašto miškus.

Gabus jaunuolis nesitenkino aukštosios mokyklos baigimo diplomu. 1954-1957 m. mokėsi Maskvos miškų technikos instituto aspirantūroje. 1954-1957 m. apgynęs daktaro disertaciją, grįžo į Lietuvą. Kurį laiką buvo naujai atkurto žurnalo "Mūsų girios" redaktoriaus pavaduotojas. 1956-1959 m. dirbo Lietuvos miško projekto vyr. inžinierium. Po to 29 metus (1959-1988) buvo Lietuvos Žemės ūkio akademijos docentas, profesorius(1972). Dirbdamas Žemės ūkio akademijoje, apgynė habilitacinį darbą "Teoriniai ir eksperimentiniai Lietuvos TSR miškų tūrio prieaugio tyrimai" ir jam 1972 m. buvo suteiktas miškotvarkos specialybės habilituoto daktaro vardas. 1974 m. konkurso tvarka buvo išrinktas Miškotvarkos katedros vedėju. Dėstė miškotvarką ir miškų našumą.

V.Antanaitis žinomas Lietuvos miškininkas - ekologas, miškų prieaugio specialistas. Buvo kviečiamas skaityti paskaitų Gruzijos, Latvijos, Vokietijos, Čekoslovakijos aukštosiose mokyklose. Jo vadovaujami daugiau kaip 15 miškininkystės specialistų apgynė daktaro disertacijas. Įkūrė pirmąją TSRS ir socialistinėse šalyse ekosistemų monitoringo laboratoriją (1985). Buvo daugelio su miškininkyste susijusių organizacijų, komitetų vienas iš organizatorių ir vadovų.

Vienas ir su bendraautoriais išleido per 20 knygų miškų tvarkymo, ekologijos klausimais. Tarp jų buvo "Miškotvarka" (1968) ir "Medynų tūrio prieaugio ir pokyčio valstybinis standartas" (1971), už kurias 1975 m. buvo

apdovanotas Liaudies ūkio pasiekimų parodos bronzos medaliu, bei "Miško prieaugis" (1969,1981), "Miško taksacija" (1970), "Lietuvos TSR miškų inventorizacijos matematinis - statistinis metodas patirtis" (1973), "Standartizacija medienos prieaugio srityje" (1977, rusų k.), "Šiuolaikinės miškotvarkos kryptys" (1977, rusų k.), "Miško naudojimas" (1981), "Waldetragslehre" (1990) ir kt. Apie 400 straipsnių publikavo Lietuvos ir užsienio moksliniuose leidiniuose. Respublikiniai žurnalai 1964, 1971 ir 1977 m. apdovanojo už geriausius straipsnius. 1978 m. buvo suteiktas Lietuvos nusipelnusio mokslo veikėjo garbės vardas.

Nuo 1988 m. įsijungė į Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio veiklą ir buvo labai aktyvus jos narys. 1988 m. birželio 10 d. išrinktas Sąjūdžio Kauno iniciatyvinės grupės nariu. 1988-1990 m. buvo Lietuvos Persitvarkymo sąjūdžio seimo narys. 1989 m. išrinktas TSRS liaudies deputatu ir pateko į TSRS Aukščiausiąją tarybą, kur buvo Ekologijos komiteto Žemės ir miškų ūkio pakomitečio pirmininkas. 1989-aisiais kaip sąjūdžio seimo tarybos narys užmezgė pirmuosius Lietuvos kontaktus su JAV, Švedijos, Prancūzijos ir kitų šalių ambasadomis. Remiant JAV ambasada, rugpjūčio - lapkričio mėn. lankėsi JAV. Rugsėjo mėn. JAV kongrese skaitė pranešimą apie padėtį Lietuvoje. JAV valstybės departamente ir Jungtinių tautų organizacijoje aiškino dėl Lietuvos išstojimo iš TSRS galimybes. Iš JAV į Lietuvą ir Maskvą atvežė dokumentus, patvirtinančius neteisėtą Lietuvos įjungimą į TSRS sudėtį. 1990 m. kovo 13 d. TSRS liaudies deputatų suvažiavime pranešė apie kovo 11 d. paskelbtą Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą. Netrukus, kovo 16 d., Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios tarybos nutarimu buvo paskirtas Komisijos deryboms su TSRS koordinatoriumi. Nuo 1990 m. balandžio iki 1992 m. sausio mėn. buvo nepriklausomos Lietuvos respublikos

miškų ūkio ministras, o po to iki 1993 m. gegužės mėn. - Lietuvos respublikos Nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Vokietijos federacinėje respublikoje.

1993 m. išėjęs į pensiją, nepasitraukė iš visuomeninio ir politinio gyvenimo. 1993 m. įstojo į Tautininkų sąjungą, o 1997-1998 m. buvo šios sąjungos pirmininkas. 1996-1998 m. buvo išrinktas Lietuvos miškininkų sąjungos prezidentu. 1997 m. Žemės ūkio universitetas suteikė garbės daktaro vardą.